

ПОДВІЙНЕ
ЯРМАРКОВЕ ЧИСЛО 10:11.

УНАС

ЛИС МИКИТА

ОУН
Б

УНР

УРАП

ОУН
М

Ану, люди,
до завтра
не буде!

MADE IN TIBUNE

ЯРМАРОК

Ярмаркують,
базарюють,
і міняють,
і купують, —
хто що хоче
(і не хоче),
крики, гамір — все клекоче,
усесвітній шум —
камбрбум!

Гамерицька трамбулянка,
палестинська прогулянка!
Брати, брати,
вибирати
і іншому не давати!

Шах-тарах —
іде чорт,
іде хорт
на шістьох
головах!

Гей, шуп завірюха,
утопилась в нафті муха,
бомбовози запрягайте,
з нафти муху витягайте!

Крутиться увесь світ,
з ним адамів рід,
аж у кожного (бува!)
закрутилась голова!

Де початок — хто це знає?
Де кінець — не розглядає —
крутиться усе: круть, круть!...

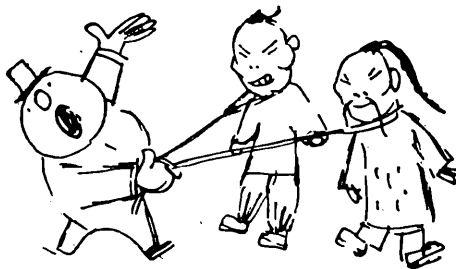
Той торгує,
той купує,
той міняє,
спекулює, —
усесвітній шум,
камбрбум!

Аньчик маньчик,
на Європі барабанчик,
хто ударить,
кашу зварить!
Ванька Встань-ка,
а чи Джон? —
Хто спізнився — прошу вон!

Що сьогодні продають?
Скільки і за що дають?...

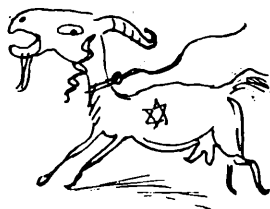
І арабів і жидів —
Кожний брати б їх хотів,
аж горить,
аж пищить,
але хто
за того
заплатить?!

Гей бери, вибирай!
І Корея і Китай!
За рублі, за долари,
все до пари,
все до пари,
Тільки раз,
все нараз,
щоб було гаразд!

Закрутилось,
закурилось,
ярмарок, що і не снілось!
Міх — мах,
міх — мах
по шапках
і по зубах!

Гей, музики
грайте, грайте
і охоти додавайте!

Глітно, тісно
і завізно!
Гей купуйте, щоб не пізно!
Хто що має,
хай збуває!
Трах — тарах
по руках!
Пухнуть вуха і долоні —
Люди, свині,
півні, коні,
професори
і доктори,
без диплому
і з дипломом,
дурні з дому
й з-поза дому,
дипломати
(тільки брати), —

Біг пес через овес
і на дудку грає,
проїв ногу на ломаці,
сів і проклинає.

Той мірошник, той есбіст,
той марксист — уердепіст,
той гетманець, той ундист,
а той знову уенрист,
той угаверист!

Що ж тепер,
що ж тепер?
Може нині,
чи в четвер?

Дай долоню, та на згоду,
так на щиро, не на моду!
Гей же шпарко!
Гандзю, чарку!
По душам,
там-та-драм,
там-та-драм!

Знов міркують,
комбінують
і на зимне ху-ху! — дують!

гей же куме,
гей же брате!
Дай сторгуєм,
додаси,
я додам,
буде нам,
буде вам!
Там-та-драм,
там-та-драм!

Гей же шпарко!
Гандзю, чарку!
Трах-тарах
по руках,
тільки міх,
тільки мах!

Закрутилось, закурилось,
ярмарок, що і не снилось!
Пухне, пухне голова!
Чорта два!

Гей музики
грайте, грайте
і охоти додавайте!
Хоч ще раз,
та для нас,
бо додому
час, час, час!

Ярмарок, що і не снилось,
в головах всім крутилось,
замість думки: трах-тарах,
замість слів — лиш міх-мах-мах!

БАБАЙ

НЕ ЖУРИТЬСЯ

— Ти ніколи нічого не допильнуеш, — плаче жінка. — Чому не здійняв перед бурею з вікна бутлі з вином? Град розбив її і намарно пішла вся моя праця. Подивись, що тепер маємо?

Чоловік, який вже має цього досить:

— Ох, нічого, не журися, тепер маємо вино-град.

*

ХТО БІЛЬШ МУЗИКАЛЬНИЙ?

— Чоловік чи жінка?
— Очевидно, чоловік!
— Чому?

— Бо коли він ще малий — називають його бубном, коли трохи старший — смиком, а коли оженився — то бандурою...

*

ЖИТТЯ ПІСЛЯ ГРОШОВОЇ РЕФОРМИ

— Як ти жиєш після реформи?
— Я не жию.
— ??
— Я мучуся.

*

ПЕРСПЕКТИВИ

Стрічаються два друзі після «верунгу». Один одного питає:

— Ну, що ж, які перед нами перспективи?

— Мальярські.
— ??
— Чим далі — тим вужчі.

*

ОБТЯЛИ...

По проведенні грошової реформи ізраелітянин зустрічає християнина і з вдоволеною міною питає:

— Ну, як ви себе тепер почуваєте? Вже вам також обтяли, що?

*

ЧУТЛИВА

— А тепер, кохана, розкажи мені про своє минуле!

— Скарбе! Чи ж тобі не жалко так сразу псувати ці наші найкращі хвилини?

*

ДВА ПОКОЛІННЯ

— Як ти можеш сама знайтись з чоловіком, якого тобі ніхто не представив!

— А хто в раю представляв Еві Адама?

*

П'ЯНА ЛОГІКА

П'яний бандит до прохожого вночі:

— Скоро! Гроші і годинник!

— Гроші тут, а годинника не маю, бо він завжди спить...

— Без дурних викрутасів! Як би так було, то я зустрів би його тут ще перед вами!

*

ЧИСТА РАСА

Баюварський Спортовий клуб в Мюнхені святкував 30-річний ювілей. На врочистому обіді присутнім грімким «гох» вшанували ветеранів клубу і заслужених німецьких діячів спорту: Курта Прохаску, Ганса Островського, Георга Мартіні і Гайнріха Діпон...

Мюнхен: Деякі скитальці тому не виїждять ще з Німеччини, бо чекають на появу «великої літератури», що її тому два роки, «охоплений творчою гарячкою», обіцяв МУР.

Міттенвальд: Драматична школа під керівництвом Й. Гірняка відкладає після кожної вистави певну сумку гроша на т. зв. емеритальний фонд, щоб забезпечити близьке майбутнє деяким своїм учням.

Інгольштадт: Балетова школа під керівництвом В. Переяславець завісила свою діяльність, бо щурі погризли пантофті для цілого ансамблю.

Регенсбург: Театр В. Блавацького повідомляє Шан. Громадянство, що всі жертви, які зібрано на Фонд Українського Театру ще на стару валюту — Баварське Міністерство дозволило вимінити при грошовій реформі 1:1.

Мюнхен: Д-р О. Грицай не полемізуватиме більше з Т. Осмачкою, бо Осмачка не розуміється на дотепех і навіть найсерйознішу статтю бере поважно.

Берхтесгаден: І. Керницький думає далі писати гуморески, переконаний в тому, що всі великі письменники починали свою письменницьку кар'єру з малих речей.

Нью-Йорк: Сталін не поїде до Вашингтону на зустріч з през. Труменом, бо «залізна завіса» так «затялася», що він ніяк не може піднести її вгору.

Париж: Комуністи у Франції принищили так не тому, що бояться де Голя, а тому, що бояться Сталіна.

Москва: СССР повідомив інші великодержави, що він погоджується на прилучення Вільного Міста Трієсту до Італії, але з маленькою умовою: що раніше Італія буде прилучена до СССР...

Мюнхен: Баварський уряд за-протестував перед ЦПУЕ проти скритих намагань українців перенести Київ до Мюнхену і позбавити баюварів їхньої столиці.

Вашінгтон: У зв'язку з ухвалою американського парламенту переселити масово всіх ДП до США, американський уряд розглядає справу відповідних приміщень для різних ДП-вських політичних центрів, розуміючи добре вагу національно-політичної зрілості своїх майбутніх громадян.

АРГУМЕНТ

Червоноармієць, отворивши стару англійську консерву і завваживши, що вона зіпсута, звертається до політрука:

— Товаришу політрук, ця консерва цілком зіпсута.

Політрук: — Маєш ще один доказ, що Західна Європа гние.

*

ДОТЕП В СССР

— Знаєш, що платять в СССР за добрий дотеп?

— ?

— Десять років!

КРАЩЕ НЕ ЗНАТИ

Він: Вкінці хочу знати, хто голова дому!

Вона: Краще тобі того не знати!

ПОГАНА ПРИВИЧКА

— Знаєте? Пані К. розводиться із своїм чоловіком!

— Чому?

— Бо він мав погану привичку гладити свою праву руку...

— Хіба ж це погана звичка?

— Так, але його правою рукою була його секретарка!

*

ПОКЕР

Два ідіоти грають у покера.

— Чотири аси, я виграв, — являє один з них, викинувши на стіл карти.

На це другий:

— Ні, я виграв, бо маю п'ять асів!

— Ти завжди маєш щастя, — сумно стверджує перший.

В РЕДАКЦІЇ

Начальний редактор до возного:

— Куди поділися редакційні козиці, не знаєте?

— Їх узяв із собою редактор, що має писати статтю про міжнародне становище.

*

ПОПРАВИТЬСЯ

П'яний вернувся додому і кинув запалену цигарку на долівку. Рано перелякана дружина запримітила, що половина новісінського хідника зотліла.

— А тепер вже досить! Це мусить скінчитися... Принесла святий образ: — Присягни, що того більше не буде!

— Присягаю, запевняє п'яний, що... п'яний не буду більше курити!

РОДИННІ ПОЧУВАННЯ

Під час вінчання доньки пані Маср плаче.

— Ви повинні тішитися, пані Маср. ви ж дістаєте зятя!

— Так то так, але трачу харчову картку! — відповідає зворушена пані Маср.

*

ДЕФІНІЦІЇ

Секрет — це те, що говориться всім, але кожному окрема.

Десвід — це те, що лишається нам і авіть тоді, коли ми все втратили.

Такт — вміння сказати ближньому правду в очі, не образивши його.

*

ПОПРАВИВ

Пан Кон і пан Леві стрічаються в поїзді...

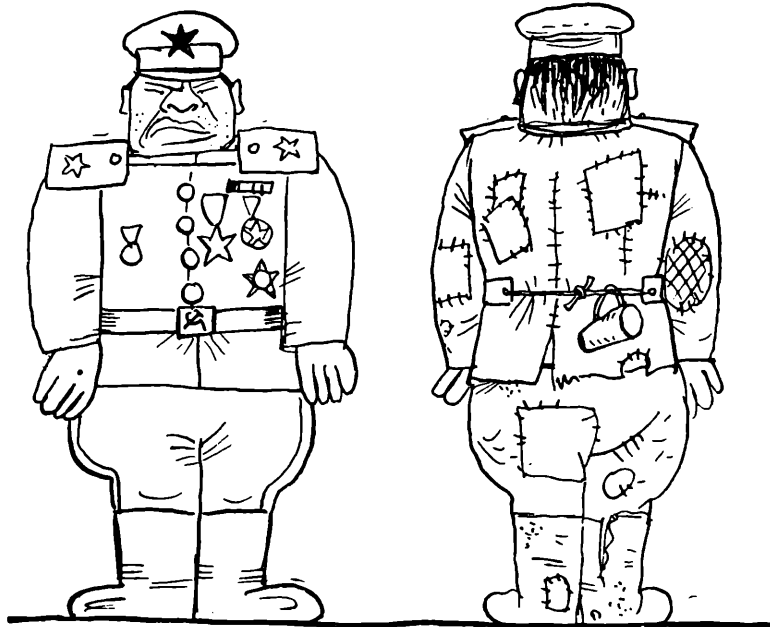
— О, сервус Кон, давно не бачив. Куди ідеш?

— Додому. Знаєш, моя жінка телефонувала, що сьогодні вночі привела на світ сина...

— О, вітаю! А хто щасливий батько?

— Що за безличність, Леві! Я ж тобі виразно кажу, що моя жінка має сина, а ти питаєш, хто батько!...

— Ну, пощо нервуєшся! Я думав, що ти знаєш...

СОВІТИ СПЕРЕДУ І ЗЗАДУ

УГАВЕРА ДО УЕНЕРИ:

«А ТИ, СТАРИЙ, КАХИ, КАХИ,
Я МОЛОДА ГИ - ГИ - ГИ!..»

ВІДДЯЧИВСЯ

Вчасний ранок. Вулицею дуже поспішає ікавий. Йому назустріч надходить горбатий.

— Куди так спішишся? — питає горбатий.

— Д... д... до ш... школи її.. ікавих, — відповідає запитаний.

— Чого ж тобі ще вчитися в школі ікавих, як ти вже так прекрасно вмієш ікатися?

Ікавий обурений відійшов і присяг горбатову помсту. Через декілька днів ікавий зустрічає горбатого, який кудись спішив, і питає його:

— Куди ти с... с... спішишся?

— До фотографа, — відповідає горбатий і біжить далі.

— Т... т... тільки не... не дай с... собі зробити знімку з горбом, — кричить йому навздогін ікавий, а т... то н... не зможеш о... опісля замкнути а... альбому!

—о—

ОЩАДНІ ШОТЛЯНДЦІ

— Стіни шотландських домів дуже тонкі...

— Чому?

— Щоб на одному цв'яхові, вбитому в стіну, можна було з обох боків позавішувати образи!

З КНИГИ МУДРОСТИ
ЛИСА МИКИТИ

Дезертир — це воїн, який утік з поля бою, щоб під час миру ціле своє життя вмирати за рідну справу.

*

В культурному суспільстві злодії сидять у в'язницях, в малокультурному на відповідальних посадах.

*

Не кожний вродився на те, щоб носити зброю, — багато вродилось на те, щоб носити чужі клунки.

*

Коли твоя коханка присягається, що не покине тебе до смерти, — це знак, що можеш померти нагло і несподівано.

*

Єдина партія, проти якої ніхто не має ніяких застережень — це партія шахів.

*

Коли женишся на старості літ, не дивуйся, якщо нідна твоя дитина не буде подібна до тебе.

Людина, яка доробилася великого майна, рідко коли буває щаслива; її спокій отруює думка про те, що на світі є люди більш багаті, ніж вона.

«СОЦ-ВІДБУДОВА» УКРАЇНИ

На партійних зборах Н-ського району секретар компартії захоплюється «темпами» соц-відбудови України, а спеціально свого району. Після кількох днів його зустрічає присутній на зборах парттовариш і непевно питає:

— Товаришу секретар, я їздив в «путівку» по селах нашого району, але тієї відбудови не бачив!

— Бо ти фальшиво слідкуєш за відбудовою! Замість шукати за нею по селах, треба шукати по газетах! Там напевно знайдеш.

«ЛЮБИМИЙ»

Сталіна виснажила нервово «холодна війна» з США. Лікарі порадили йому виїхати на відпочинок до Сочі. В день виїзду в Москві парада; один з присутніх робітників плаче.

Його питають:

— Чого ж ти плачеш? Він же ж повернеться!

— Саме тому...

«ВЕЛИКИЙ»

Сталіна питають, кого він вважає найбільшою і найгеніальнішою людиною в історії людства. Він відповідає:

— Передо мною був великим Петро, а геніальним Ленін...

— Моя пані кохана, ну хай буде по-вашому; припустім, що Ванька дістав по крижбантах і настала Україна... То ви гадаєте, що все те дівське братство, що по таборах кисне, політикує, спекулює й білий хліб втинає — отак, на галай-балай і без розбору зараз поїде до дому? Йой, та ніколи в світі, моя пані кохана!... Та хіба ці наші вдома з глузду зсунулися б, якби всю тую жемоїду пустили в такий гарячий час, коли держава чуть-чуть тількиш з пелюшок вилізла і ледви на ноги встає!... Та ж ми їм тую нещасну державу зараз роздзьобали б, як чорні ворони! Ні, моя пані кохана, так не буде, як ви собі міркуєте, лише так як я оце кажу: постають морові хлопці з гумами на хордоні і кожного діпестого будуть зразу гнати на зломану голову!

— На мій бабський розум, коли вже схочуть нас пускати, то ніколи купую, а люзом, і то добре пересіяних через сито та посортюваних на категорії! Гадаю, що першими дистантуть маршбэфелі всі причасні до військовости, яко теж ті, що служили в кримінальці. Хто буде приділений до власної компанії, хто піде до поліції чи до фаєрманів, або на посаду при акцизі і в трамваю. Потім будуть екстра викликаті через радіо всіх особливо заслужених для народу, тих, що з нагоди Великодня фасували по цілому кер-пакетові. Ну, всіх отих учених, письменників, професорів, докторів, інженерів, магістрів, і, взагалі, ліпших гостей з дипломатами, хоч до тих дипльомів — то мало хто вдома буде признаватися, бо і так підроблені. За такими шишками, моя пані кохана, будуть алярмово трубіти всі радіостанції світу на всіх мовах, так що до кожного таке авізо дійде в якій закутині він не був би, чи то сидітиме, прощу пані, в Канаді на буряках, чи деінде, — як лише вчує таке авізо, має право негайно кинути посаду без чотирнадцятки, вибирає з канцелярії папери, дістає на руки безплатний білет 1-ої класу на чотиромоторовий «Суперфосфат» і без пересідки летить просто додому!

— Я собі міркую, що перший, хто дістане таке авізо, то це буде пан Йосиф Стадник із Міттенвальду. Наш український уряд дасть йому повновласть репатріювати нарешті додому того вічного волоцюгу чумака Мамаю, може йому Матінка Божа дозволить хоч кісточку зложити в рідній парадії, а то — бігме, жалко дивитися, як старша особа витирає собою всі кути, як товчеться по цілій

всесвітній географії, по небі і по пеклі, а до Пашківки не має доступу... Зараз з паном Гірняком нашлюсе пан Блавацький з цілим своїм репертуаром, хоч і не єсьм того певна, моя пані кохана, чи на границі перепустять Цнотливу Зузанну!... Щось воно з тією цнотю не впорядку, кажуть — нібито така легка панна, що в Регенбурзі забгато з муринами ходила, а потім якийсь хлопець з порядного дому зав'яже собі з такою світ і буде мати в хаті чорну розпуку.

— Далі ще на гвалт будуть викликати всіх артистів-малюв, бо вдома настане велике запотребовання лозунги, плякати, чи там інші кляпсидри, яко теж всі портрети треба буде перемальовувати на свіжий фасон, а вже й не згадую, прощу пані, про те, що при тих холерних зривах атомових напевно в цілому Львові весь тинк зі стін пооблітає і взагалі багачко буде ремонту.

...Коли вже всю сметанку зверху позбирають, тоді решту посполитих зженуть, як на ярмарок до такого великого дурхгангслягу. А посередині цього лягу буде велика лазня, така на двадцять тисяч люда або й більше. Через оту лазню кожний діпіста мусить перейти, будь він сіра маса чи теж найбільший достойник, кожний мусить з себе змити емігрантську коросту, а в котрого завважають тих бакцилів більше, такого будуть сіркою парити і таку йому дезинфекцію зроблять, що йому з хребта шкура пооблазить!

А коли вже нас викупають, випарять і, пробачте за слово, відскитальщать, тоді кожному дадуть чисту білизну і шмаття та виведуть всіх на таке велике подвір'я, гейби площа Сокола-Батька. Там зведуть око-до-ока, чоло-до-чола всі партії і скажуть:

— А тепер — ану, гай: перепросять! Хто що з кимнебудь мав на пеньку — дньська все касується! І най вас Матка Божа боронить і заступить починати собі вдома яку свіжну галабурду або робити доноси одні на одних, мовляв — цей такий, а той сякий, бо ви всі одним миром мазані. Ану, подайте собі руки!

...І що ви гадаєте, моя пані кохана?... Абисьте який жаль в серцю мали до сусідки за вкрадений зі стриху шнурок. Чи то до пана бльокового, чи до Суспільної Опіки, чи до СХС-у, — нічого не допоможе. кожному найлютішому ворогові мусите подати руку та публічно розцілуватися!...

Але на тому не кінець: потім ще займуть до айнзацу всіх панотців духовних і скажуть те все братство поголовно сповідати й причащати, щоб кожний, хто переступатиме поріг Рідної Землички, був такий невинний, як новонароджене ягнятко.

По тих всіх приготуваннях, прощу пані, то прийдуть такі службовці з биндами на рукавах, які нас посортюють за професіями, ніби — хто має яку спеціальність і що вміє робити. А тоді вийде такий шпікер, що має потужний голос, з великою тубою і через тую тубу буде всіх нас по-порядку викликати. Ану, скаже, на той приклад, всі шофери — ходом руш додому!... Далі: — монтери, електротехніки, шлюсарі, столарі, будівничі, всі цехові майстри і челядники, всі колійові, що робили на штриці і в Залізничних Верстатах, чи хто працював у Газівні, в Міській Різні, в Монополлю, чи при каналізації, — як небіжчик мій чоловік, всі акордові й сезонні робітники та й взагалі, моя пані кохана, цілий пролетаріят, а дідько милосердний всіх їх перерахує!...

Другою тугою будуть почитувати всіх урядовців, насамперед, прощу пані, державних і на сталій посаді, а потім таких, що працювали приватно, — в «Маслосоюзі» чи в «Центросоюзі» на Зіморича вулиці. А на третю покатає додому «Селянська Спілька». Це буде найдовший транспорт, бо тієї різівки маємо, нівроку, на еміграції щось сімдесят процентів. А котрий господар утримує до того часу власну фірчину і кандибу, як не причком наш пан Вареха, що таборове сміття возить, той поїде додому перший, бо там таких треба, хтось-же мусить в першій опалі привезти до міста на пасок трохи картоплі, капусти чи й дещо з набилю?...

А вже четвертою тугою то поїде всякий перебіраний народ, такі, скажемо, прощу пані, фрізєри, портієри, кельнери, гардеробщики, возні, лапайдухи з похоронного заведення «Харіс», всякі нижчі духовні чини — дяки, паламарі, церковні сестриці, Марійська Дружина та й всякі попалені емерити, інваліди і воєнні вдови, поміж яких, моя пані кохана, і ми якось замішаємося.

Як уже нас всіх так за порядком пересіють, переполошуть і щасливо відтранспортиують, тоді ще на подвір'ю в лягрі залишаться купка людей, що то ні-бе, ні-ме, ні-кукуріку, що не пристали чомусь до жадної категорії. То їх тоді ті службовці з опасками спитають:

— Гей, бойси! А ви що за одні!...

— А ми єсьмо будівничі! — скажуть тамті панки.

— От тобі і на! А вам хіба що, позакладало? Чому ж ви не відзивалися, коли шпікер почитував будівничих?

— Е, ми не є такі прості будівничі. — будуть чванитися ті панки.

— Ми є ті, що фурт будували Україну!

— Гм! А де ж-то ви її будували?

— А всюди потрохи... Одну, скажуть, прошу пані, Україну будувалисьмо на Розенгаймерштрассе, іншу на Дахавер, ще іншу в Авгсбурзі, в Ганновері, в Новому Ульмі, а решту — тка собі, по комітетах, таборових радах, магазинах...

— Окей! — скажуть службовці, — то перша кляса! Знаменито. Нам таких будівничих тепер треба! Ось тут маєте, панове, кожний по лопаті та й по джаганові й одні тачки на двох, — і гайда! — вивозити груз по збомбардованих будинках.

...Отак їх, прошу пані, оштрафують, всіх тих політикантів, що нам на чужині життя затроювали та й публічили нас перед цілим світом!

А вже найгірша кара спаде на тих кепських вар'ягів, що кидали між народ найгрубшу кістку незгоди, що то ділили нас на східних і західних, на карбованців і галічменів! Отим панкам скажуть вдома засипати Збруч!... В дощ, в слоту і в найбільшу спеку вони муситимуть попихати тачки з грузом, — одні з Києва, з самого Хрещатика, а другі зо Львова, з самої Левандівки, і то так довго, аж зарівняються обидва береги!

...Отак, моя пані кохана, я перерахувала вам усі категорії, а на смерть забула про найважливішу: про наших рідних спекулянтів!... Ну, але ними нема чого турбуватися — вони будуть перші вдома! Ми ще з вами і недоїздитимем на Пасіки або на Стрийську рогаčku, як ті батяри вже будуть на Краківському «махоркові» продавати!

Ікер

НОВА ДЕМОКРАТІЯ

Демократія це прекрасне слово,
І зміст у ньому — кажуть — гарний є.
Наприклад, взявши на буденну мову:
Як сильний слабшого по вухах б'є.

А загалом — не можна нарікати
А хочеш — прошу — (це на рани масть!).

Але від цього, дорогенький свате,
Канарок молока тобі не дасть.

Демократія — це своя альгебра,
Вивчати треба від пайменших літ.
Нераз трицятимуть хребет і ребра,
І як не кров тебе залле, то піт.

А загалом — не нарікай ніколи.
Сидиш — сиди, мов пес той на стерні,
І, хоч стерня тебе в охвістя коле,
То ти кажи, що ні!

БАБАЙ

—о—

ЩИРА РОЗПУКА

Коло одної могили на цвинтарі стоїть чоловік і розпачливо плаче:

— Андрію, чого ж це якраз ти мусів вмерти!

Прохожі питають:

— Чи то був ваш батько?

Немає відповіді.

— Чи то був ваш брат?

Та ж сама розпука.

— Хто ж це був вкінці?!

— Ах, залишіть мене! Це був перший чоловік моєї дружини!

—

ІСТОРІЯ ПОВТОРЯЄТЬСЯ...

— ... На жаль, мусимо ствердити, що організація Об'єднаних Націй практично провалилася!

— Історія повторяється: вже Вавилонська Вежа була причиною непорозуміння між людьми...

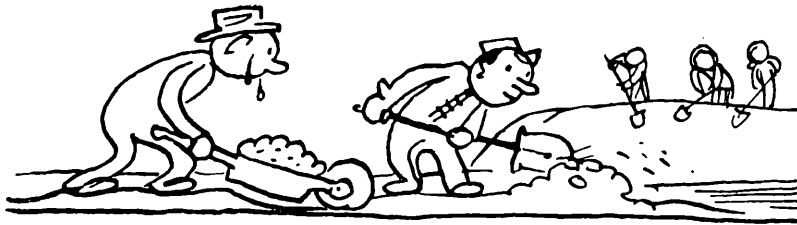
—

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКА ХРОНІКА

З Москви повідомляють, що Шостакович, на доказ своєї покути за буржуазні ухили в музиці, постановив написати музичну ілюстрацію до сталінської інтерпретації Марксового комунізму і викликати на соц-змагання Прокоф'єва на подібну тему.

В Києві т. зв. спілка радянських письменників України ухвалила програму літературної творчості советських письменників на діловий рік 1948/49. Програма накладає письменникам «велитенської літературної ваги священний обов'язок» оспівати в своїй творчості ударну тему: «Невідомі ще досі героїські подвиги геніального тов. Сталіна».

З абсолютною певністю можна згорі ствердити, що твори на цю тему будуть літературним шедевром і викличуть обов'язково загальне захоплення.

ПСИХОГОГ

Купець Н. програв у покера весь свій масток і з розпуки застрелився. Приятелі, до яких він програв, вибрали одного з-поміж себе, щоб в обережній формі повідомив про це його дружину.

— Чи ви, пані, знаєте, що ваш чоловік спекулює грішми?

— Знаю, знаю.

— І що він зле спекулює?

— Знаю також. Він ще колись стратить весь масток.

— Він вже стратив?

— А! Щоб його грім луснув!...

— Не треба, пані, він вже сам застрелився!

ОРИГІНАЛЬНИЙ КІНЬ

Підхмелений чоловік вертається по півночі додому, і, поклавшись спати, кличе крізь сон «Мушенько, Мушко...»

Розсерджена дружина будить його:

— Що то за «мушку» ти кличеш?

— А... то я... грав учора на кінних перегонах і ставив на коня, що називався «Мушка»...

На другий день вертається чоловік з праці і питає, чи прийшло що з пошти.

— Ніщо не прийшло, тільки твій «кінь» дзвонив! — відповідає дружина.

—

ВЛУЧНА ЗАУВАГА

Промовець на вічу говорить довго, нудно й незрозуміло. Вкінці каже:

— А тепер, коли себе запитаю...

— ...то й так нічого не довідається! — перебиває один з присутніх.

СЛУШНА ПРИЧИНА

Жінка має дуже поганого чоловіка. Він іде на кілька днів з хати і наказує:

— Тільки не зрадь мене під час моєї неприсутності!

Не бійся. До цього маю охоту тільки тоді, коли ти вдома!

—

ШКОДА

Померла дуже погана, але одночасно дуже багата вдова. Один з її знайомих, холостяк, сумно зісхає:

— Шкода, що про це не можна було знати наперед! Передучора вона була такою доброю партією до женячки...

—

ПОЛІТИЧНИЙ СВИТОГЛЯД

... Івась намовляє мене, щоб під час виборів я голосувала на соціалістів, бо вони за соціальну справедливість, Стефко — щоб я голосувала на гетьманців, бо вони за нашу традицію, а Гриць — щоб на демократів, бо вони гарантують всім свободу...

— Ну, а ти?

— Я на демократів, бо з них всіх найбільше подобається мені Гриць...

РЕПРЕСІЯ

Англійському місіонерові забракло цукерків, які він роздавав неграм після кожної науки релігії. Негри питають:

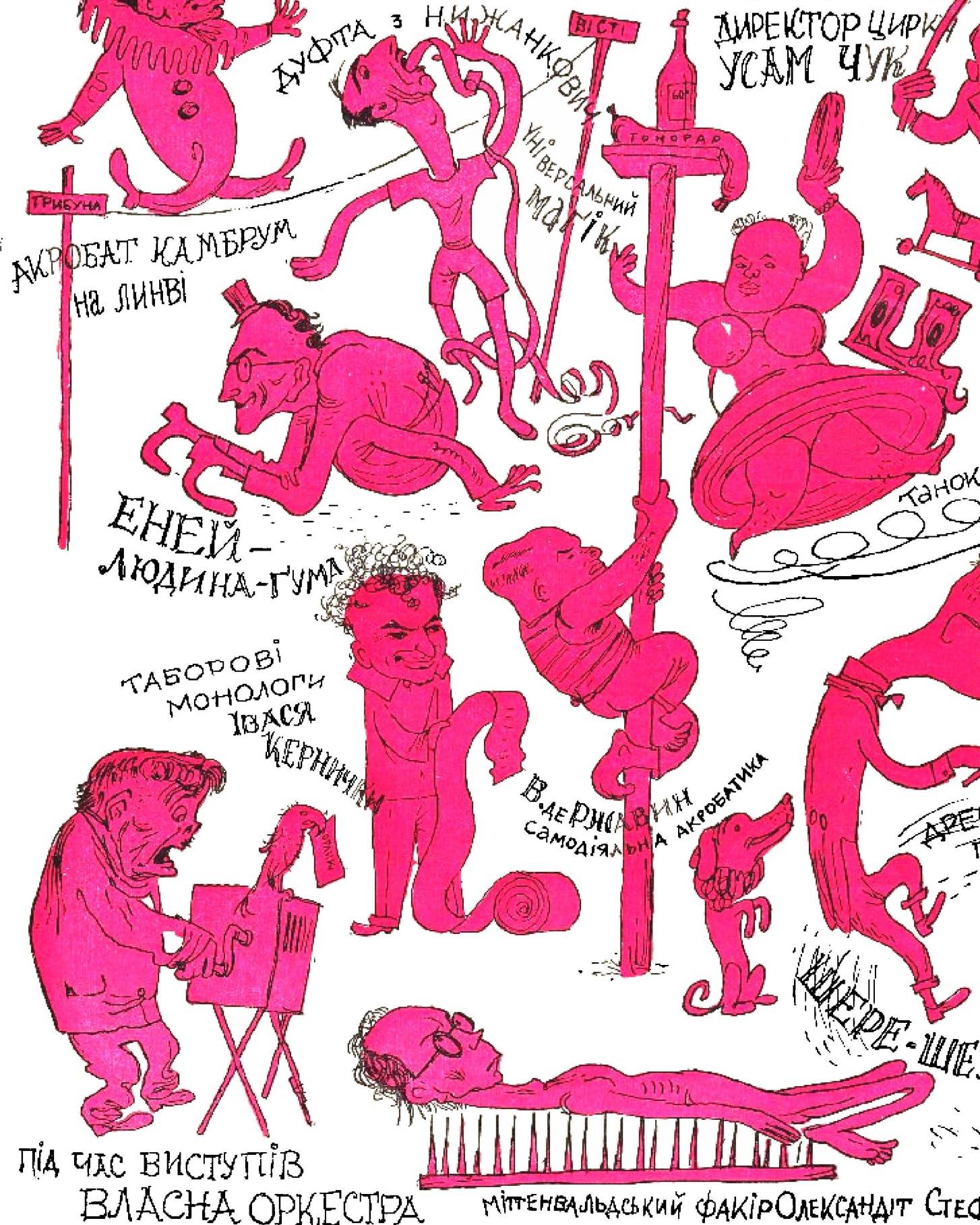
— А нині маєте цукерки?

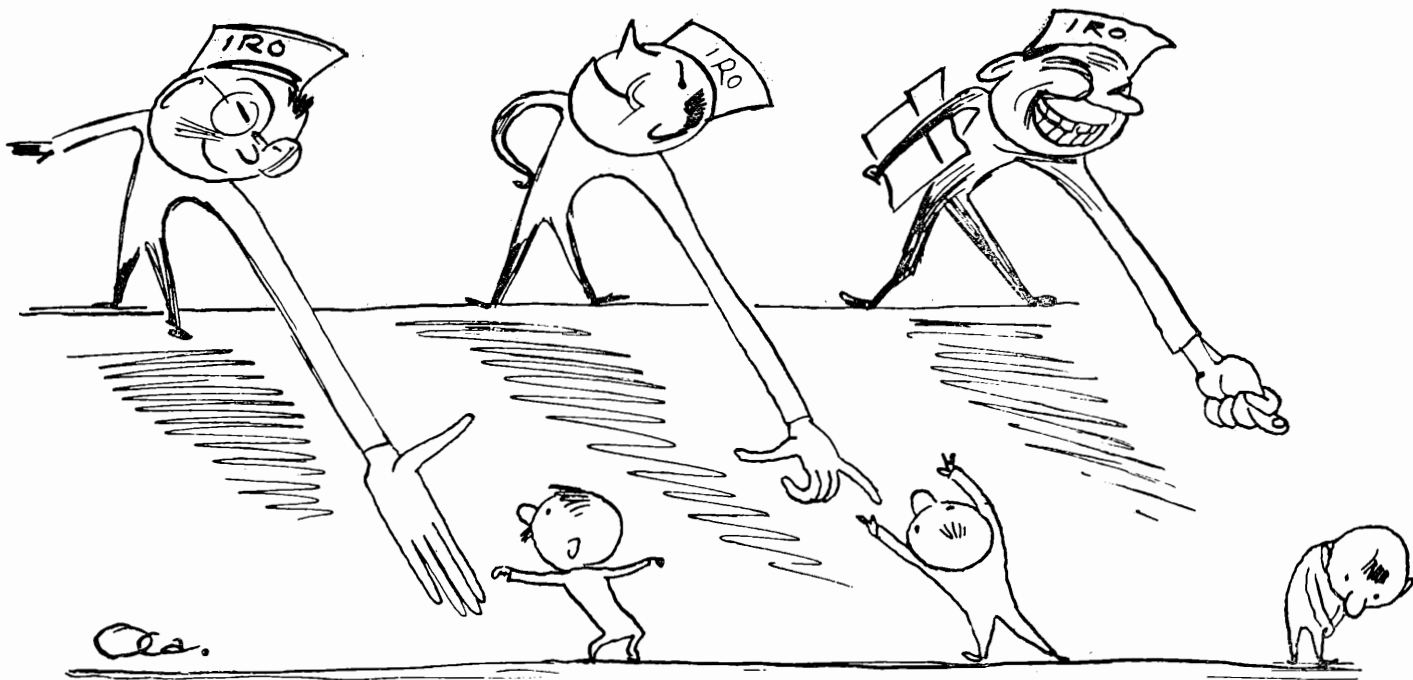
— Ще ні.

— Нема цукерків, не буде й «Отче наш»!...

ПРИЇХАВ

ЛІТЕРАТУРНИЙ

I-ша інстанція:

— Простягаємо руку на допомогу

II-га інстанція:

— Вистачить один палець

III-та інстанція:

— А це вам на смакує?...

ДИСКУСІЯ ПРО ВЕЛИКОПРОСТІРНУ ПОЛІТИКУ В «ЧАСІ»

ПОРАДА МОЛОДОМУ ПИСЬМЕННИКОВІ

...Коли хочеш бути скоро популярним і відомим, мусиш багато писати, а тому не можеш витрачати надто багато дорогого часу на довгу застанову і шукання оригінального: позичай найкраще від інших, вивернувши «кота догори хвостом»: що інші хвалять, гани, що вони ганяють, — хвали. Тим спричиниш дискусію, і про тебе будуть всі говорити. Не старайся писати зрозуміло. Велика література не для простаків! Критики будуть тебе інтерпретувати на всі лади, дошукуючися в твоїх писаннях найшляхетніших ідей, про які ти сам не маєш поняття. Літературні дилетанти будуть захоплюватися тобою, боячись, щоб їх не посудили в «невіжестві», а на незадоволених не звертай уваги: предтечі нових літературних напрямків завжди зустрічалися з критикою закоружлих консерватистів. Твори новий стиль: підмету і присудку в реченні не завжди треба, бо стан душі можна висловити також белькотливими звуками. Якщо хочеш бути реформатором і збагачувати мову, твори нові слова, а, напевно, знайдеш таких, хто за тобою їх повторить. Коли так і тим подібно роби ти, напевно станеш скоро відомим письменником.

Спішися і користай з нинішньої кон'юнктури в літературі, бо завтра може бути пізно!

Твій

Юра

— АНУ, ЧИЯ БУЛЬКА БІЛЬША!..

ДІСТАНЕМО ПРАЦЮ У СВОЇЙ ПРОФЕСІЇ!..

ПРОФЕСОРИ

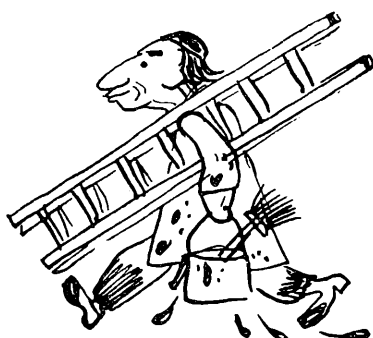
ЖУРНАЛІСТИ

КООПЕРАТОРИ

ЛІКАРІ

ОБРАЗОТВОРЦІ

ПІДПІЛЬНИКИ

МОВНИКИ

ПОЛІТИКИ

ПИСЬМЕННИКИ

СПЕКУЛЯНТИ

ВОЖДІ.

ЛИСТІ

до папа посли Етаха Слоніва.

ЧЕСНА ЕЛІТО!

Вімеркував сми одну річ тай хтів бим, жибиسته тото порушили в казетях, ци в Комітеті.

Ото, видите, жи се ни добре в нас гіе, то кужний знае: ни попередку, ни супрединадзіі, ни харіктеру, ни згоди, ни йкоіс консилідації. Кужний тото знае, але чо то так, нихто ни може сказати. А я йкос меркував про цисе і домеркувавсми; всьо биз тото, жи нима ермарку! Аягже!

Люди ни добрі стали, бо кужний чуе, жи му шос ни достае, шос му се під серцьом варит і віфольгувати се нима де.

Бо хто то вигів тільки років нарід биз ермарку тримати?!

Як есмо були дома, то ни було такого, жиби се биз ермарку обув, жиби вітримав хоц місяц. Йкос воповідав ни йден сторію, жи то раз йшов гуцул до міста, а другий го питат:

— Май, куди-ко йдете, куме?
— На ермарок.
— Несети шос продати?
— Нич ни несу.
— Май, шос мете купувати?
— Май, нич!
— А чо' йдете?
— Або йду, може ми се назад фера трафит.

Може це було насправді, а може хтос таке вігадав на жарт, але, май, хтос ни дурний, такий, жи се на наших люгях знаї.

Бо то на люгях тра се знати, равніж, як на маржині. А спеціальни, ек хтос хоче бути ци завожлі, ци за мілістра. А в нас то се такі сиперують від народу і тото й біда! Бо за Габсбургів було йнакше. Кужний монарха чес до чесу прибиравсе за простого і йшов між нарід і придивлевсе до кужного стану, жиби знати, ек хто жие тай еку має нидиспензію. І биз тото лекше було в цесі чеси кристенинові на світі жити. Ек се кому кривла гіяла, то міг в кужний чес вдатисе навіг до самого кісапі. А типери-ка де се власт? Ци ло бльокового, ци найвижі до таборового суду тай на цесім шлюс!

А на тото всьо мож би зарадити, екби чес до чесу пустити нарід на ермарок.

Бо ци темите, ек це було? Нарід поз'їздитьсе з усіх селів, дес ген аж з під румунської границі, позво-зет всекого, шумлет, гівкають, шварготе, а маржина ркиает, — такий се рух зчинит, жи кристенин хоцби йку грізоту мав, то се і збуде ги ніц. Чоловік се з ружним народом здибав, тай поговорив, ци на торзі, ци в шинку. Ермарок то був наш хлопський парламент. Нарід фольгував си ек міг, і ек кого було стати, али навіт найбідніший се вікричав та вігойкав і нихто му того не зборонев. Навік талігенція, ци то егомось, ци імосць, ци директор — всьо перло на ермарок. Тільки, жи з талігенції, ек бува, походе між народом, ци між маржинов, ни йшла до шинку, али до Бізанці на флекі, або до Народної Торговлі на вино, ци на арбату з румом. Сиде, було, красно за столом і вогоре про політики. Імость се хустетком вобмахують, бо дужи впріла, а егомось все »пшипрашам« і все »пане дзею« — політикиують до самого вечорі.

А нинька хто в політиці кажи ци пшипрашам, ци »пане дзею«? Валит йден другого в ухо і кажи, жи він димокрад!...

А всьо биз того, жи нима ермарку!

Цисе вам пишу, тай померкуйте си тай вобрадьтесе з паном Мудрим, циби Комітет не вінаймив на йден день йкийс ринок, ци торговичу, тай зо два ши-ки і йдну ристирацію і ци ни зробив би там ермарку?

Практично би було, бо, ек знаете, в єднім лягру дають фурт пенцак, а в другім вівсенку, то би се люди своїм добром вобмінiali. Тай вогулі, в кужного шос се валее в хаті, жиби хтів продати, а чогос му ни достае, тоби си купив. А ґрунт, жи нарід би се зійшов до купи, чогос би се кристенин довідав, а шос би другому повів. А ни йден ше в лягру коне тримаєт, ход годувати нима чим, тай рад би продати, але сами кажіт: ек коне продавати биз ермарку?

Тільки жиби сте чи забули кілка жидків вінаймити з Бадрейхенгалу, жиби робили рух і крик на ермарку, бо без цисього ермарок се годе ни вдати.

Дивіт, наші духовенство ліпши зробило. Минулого року вінаймили косцюл в Алтінгу і зробили відпист. А типер хтет вінаймити Люрд, дес аж ві Франції. Моя жона іхала до Алтінгу і дуже си фалила, али я ни їздив, бо йкос міні ни пасувало, бо се фурт риндикальної ленії тримаю. Али ек ни буде ермарку, то ни вітримаю і поїду на відпист, хоцби навік до Люрду. І так чую, жи се робит нова партія, жи се називат Кристіянски Риндикали. Проґрам маюють такий ги ми, тільки жи ходе ло церкви і їзде на відпист. Може би і ми зревіндували ведлуг того свій проґрам то би се трохи відсвіжив і набрав більши моци.

І шем се хтів запитати, ци і у вашім лягру дають стухлу муку? Бо в нас і хліб з неї пичут і на пригїл дають, жиби си люди дома ключки з неї робили. І кажут, жи ход стухла, то маї йкус кальорію, жи від неї чоловік правитсе.

Напишіт ми, ци то годна бути правда?

Поздоровлею вас красно тай файно —

Гриц Зазуля

*

ПРАКТИЧНІ ПРИПОВІДКИ

Де два б'ються — третій йде до шпиталю.

*

Краще пізно вкрасти, ніж ніколи, бо хто дбає, той щось завжди з магазину має!

*

Швець знай своє шевство, бо з того будеш мати більше, ніж з титулу магістра.

*

Не той багатий, хтq мудрий, а той, хто паскує.

*

ЗНАВЦІ ЛІТЕРАТУРИ

— Скажіть, ви прочитали вже до кінця »Поета« Осьмачки?

— Так.

— І як вам подобається?

— Ох, це ж прекрасна річ! Жалко тільки, що з того нічого не розумію...

*

ЛОГІКА

Поліцай до п'яного під ліхтарнею:

— Гей ви! Що ви тут робите?

— Шукаю своїх грошей.

— Ви тут їх загубили?

— Ні, в барі.

— То чому ж там не шукаєте, тільки тут?!

— Теж логіка! Та ж він вже замкнений!

АНГЛІЙЦІ

В містечку Слейберн паламар вилазить щодня о 8-й годині на дзвіницю і дзвонить. Чому — він знає. Дяк і священик також не знають. Ніхто взагалі не знає. Ніхто й не звертає уваги.

Але коли новий священик хотів ліквідувати цей звичай — ціле містечко категорично запротестувало!

НАШІ ДІТИ

Няня: А тепер, Асю, поїдемо на прохід!

Ася: Як везеш мене у візочку на прохід, то не забудь взяти цукерків, бо я можу плакати!

Няня: Як будеш плакати, то я дам тебе вовкові!

Ася: А ти не страш дитини!

— НІ, Я НЕ НАСЛІДУЮ ПОЛІТИКИ ГІТЛЕРА, ВІН НАСЛІДУВАВ МОЮ!..

СОВЕТСЬКА ДОПОМОГА САТЕЛІТАМ

Щасливі «нові демократії» за залізною заслоною уклали з ССРСР дуже «корисні» для себе торговельні договори, при допомозі яких ССРСР «допомагає» їм відбудувати їхнє господарство. Ось, напр.: Польща постачає ССРСР вугіллям, за частину якого ССРСР одержує від Угорщини пшеницю, за частину якої він одержує від Чехо-Словаччини машини, за частину яких він купує в Румунії нафту, за частину якої він одержує від Болгарії збіжжя, частину якого він віддає Польщі за вугілля, а за другу одержує від Югославії тютюн і інші блага...

Оттак наші!

Чи ж даром називають Сталіна геніяльним?

ВИЯСНИЛА

— Мамусю, а чому телеграфні стовпи є тільки з одного боку залізничного шляху, а з другого ні?

— Бо... бо з другого йде телеграф без дроту!

«БРАТНЯ» МОВА

В «щасливій» тепер Галичині «українські» суди урядують в російській мові.

Суддя до жінки-свідка:

— Ви істіца (свідок)?

— Та де там паноньку... тос... то-варишу. Я Паранька!

— Но ви ж істіца?!

— Але ніколи в світі! Мене навіть дома так не називали!

— Ну всьо равно. А тепер паднімітесь!

— Та так без сорому, при людях! Я навіть вдома так не робила!

— Ну, харашо, харашо. А тепер скажіте, как жил етот человек з невестой?

— Та де він жив з невісткою! Він жив з жінкою!

— Пусть будет, ладно. А как же жили — дурно (погано)?

— Та також таке питаєте! Дурно! Та так, як звичайно чоловік з жінкою: ні за дурно, ні за гроші...

АФОРИЗМИ

Життя людини таке, як сорочка дитини: коротке і запаскуджене.

*

Приятеля пізнати в біді — очевидно в його власній.

*

Дарованому коневі в зуби не заглядають, на це він має інше місце.

*

Не йди до багача за милостиною, бо він заставить тебе працювати.

*

Капелюх ще не свідчить про те, що його власник має голову.

*

Смерть завжди приходиться в пору для бідного, не в пору для багача.

*

Фірман, ставши великим потентом, ніколи не відучиться ласкати батогом.

ОГОЛОШЕННЯ

ПОГАНО СПИТЕ?
ЧИТАЙТЕ
ВЕЛИКУ
ЛІТЕРАТУРУ!
ДІТТИ
ЧУМАЦЬКОГО
ШЛЯХУ
ЗАСПИТЕ швидко
І ТВЕРДО!

НЕ ПИЙТЕ
ГОРІЛКУ

ВОНА
ШКОДИТЬ
ЗДОРОВ'Ю

ПІДВИЩУЙТЕ
СВОЮ
ОСВІТУ!

ХОДІТЬ
ДИСКУСИТИ
ВЕЧОРИ

ЗАЛЮБЛЕНІ

ЗАРУЧУЙТЕСЬ
ТРАДИЦІЙНИМИ
ПЕРСТПІЕННЯМИ!

ТРИВАЛІ
І ВИСТАРКАЮТЬ
НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ

ЩАДІТЬ
ГРОШІ!

ДУМАЙТЕ
ПРО СВОЄ
МАЙБУТНЄ

ТРЕНУЙТЕ
ВІГУ НА
ДИСТАНЦІЮ

ПОСТІЙНЕ тренування
дає ДОБРІ НАСЛАДКИ!

Переселяйтеся!

НАШИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ
В ЗАМОРСЬКИХ
КРАЇНАХ

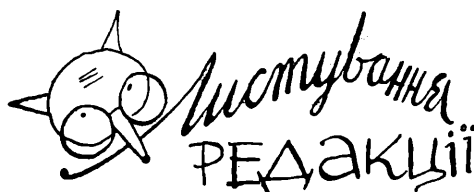
АВТОХТОННЕ НАСЕЛЕННЯ
ПРИЙМАЄ З ЕНТУЗ'ЯЗМОМ

БАТЬКИ! ВИХОВУЙТЕ СВОЇХ
ДІТЕЙ НА СВІДОМИХ УКРАЇНСЬКИХ
ПАТРІОТІВ!

З РИСУНКІВ МАЛОГО РОМЦЯ

Д. З., Кавфбойрен: Фахових порад з ділянки сільського господарства покищо не даємо. В усякому разі можемо Вас запевнити, що картоплі не сіється, а банани це овоч, а не жадна тропічна порода нашого жайворонка. Виїхавши на поселення займіться найкраще збиранням поштових марок.

Оля Губка, Мюнхен: Якщо Ваш чоловік щовечора йде на п'ятику, то Ви будьте терпеливі, почекайте до часу, коли він проп'є все і коли йому залишаться тільки останні штани. Тоді ті штани замкніть у шафі, і він, напевно, буде змушений залишитися дома.

О. М., Авсбург: У своєму вірші пишете:

Я тебе люблю щодня більше,
Дай поцілувати уста або щось
інше...

Здецидуйтеся, а тоді напишете нам, що Ви вибрали.

ОГОЛОШЕННЯ

ПАННА з готівкою 4000 фенігів і виправою (дві валізи) навязе листування з інженером або магістром. Ціль матримоніальна. — Листи до Адмін.: «Голос Рака» 111.

ЗАПОВІДІ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

1. Вибираючись у заморські краї, не забудь сісти на корабель.
2. Вивчи англійську мову, бо інакше не порозумієшся з американськими українцями.
3. Доробившись майна, не забудь допомогти іншим скитальцям — далі сидіти в Німеччині.
4. Де тільки можеш закладай комітети для допомоги скитальцям, бо інакше не матимеш посади.
5. Бери із собою українську книжку, вона тобі завжди знадобиться, як курильний папір.
6. Не дай себе засимілювати, пам'ятай завжди про те, що ти єсміркуєм,

*

МІНІСТЕРСЬКЕ «СОЦ-ПОХОДЖЕННЯ»

В «демократичній» Польщі селянка домагається особистої розмови з міністром. Її не пускають.
— Алеж я мушу обов'язково сама з ним бачитися!

— Чому особисто? Скажіть в якій справі!

— Та в дуже важливій справі. Ви розумієте, міністер був раніше в мене наймитом, і тільки він знав, як поступати з моєю норовистою кобилою. Від того часу, коли він від мене пішов і став міністром, вона не дає до себе нікому приступити. Як він до мене не вернеться, мусітиму її продати!

ЛИС МИКИТА

журнал сатири, гумору
і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колегія
Адреса Редакції і Адміністрації:
(13b) München 45
Freimann, Warner-Kaserne
Bl. „C.“ II/52

ДО НАШИХ ПРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ

1. У зв'язку з валютною реформою одне число в Німеччині коштуватиме 0.50 НМ — до часу остаточного устійнення.

Ціна числа за кордоном залишається як досі — 0.10 ам. дол. або рівновартість їх у місцевій валюті.

2. Подвійне число 10—11 знижуємо винятково для Німеччини до 0.50 НМ, за кордоном ціна цього числа 0.20 ам. дол.

3. Тому що — згідно з рішенням влади — вся внесена передплата є завішена — просимо наших передплатників пересилати належність почавши від числа 10—11. Передплати внесені на наші конта за кордоном, дійсні й далі.

4. Всіх наших кольпортерів і передплатників просимо своєчасно слати за кольпортаж, щоб ми не мали фінансових труднощів з випуском наступних чисел.

Адміністрація

Друк Ч. 10—11 закінчено 15. 7. 1948

Ціна ярмаркового числа 0.50 НМ.

СХІДНІЙ ТОРГ